

Dosarul nr. 3ra-751/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mămăligă)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Casa cu mansardă”, reprezentată de avocatul Vladimir Kovali, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Casa cu mansardă” împotriva Primarului orașului Codru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Primarul orașului Codru, a fost casată hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La data de 25 ianuarie 2018 SRL „Casa cu mansardă” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului or. Codru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 07 decembrie 2017 a depus la Primăria or. Codru cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea și construcția unei case cu mansardă, la care a anexat copia buletinului de identitate al administratorului, certificatul de înregistrare a SRL „Casa cu mansardă”, schița de proiect, planul urbanistic zonal elaborat de Institutul municipal de proiectări „Chișinău proiect”, acordul autentificat notarial al coproprietarilor ale căror interese ar putea fi afectate, însă în termenul prevăzut de lege nu a primit nici un răspuns la cererea înaintată.

A menționat că, refuzul pârâtului de a elibera certificatul de urbanism pentru proiectare este neîntemeiat, deoarece a respectat exigențele prevăzute de lege privind modul de elaborare și eliberare a certificatului de urbanism, însă Primăria or. Codru nu i-a eliberat în termen de 20 de zile actul solicitat.

A susținut că, refuzul eliberării sau emiterii în termenul prevăzut de lege a certificatului de urbanism, respectarea procedurii de emiterie și conținutul

certificatului de urbanism pot forma obiectul unei acțiuni în instanța de contencios administrativ.

A solicitat declararea refuzului pârâtului de a examina cererea prealabilă ca fiind ilegal și obligarea primarului or. Codru de a elibera certificatul de urbanism pentru proiectarea casei cu mansardă.

Prin hotărârea din 18 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de către SRL „Casa cu mansardă”, a fost recunoscut ilegal refuzul și a fost obligat primarul or. Codru, mun. Chișinău să emită și să elibereze certificatul de urbanism pentru proiectarea blocului locativ pe terenurile amplasate în or. Codru, str. Livădarilor, nr. f/n, solicitat de către SRL „Casa cu mansardă”.

Prima instanță, raportând prevederile art. 2 și 3 alin. (1)-(3) din Legea privind autorizarea lucrărilor de construcție la circumstanțele cauzei, a ajuns la concluzia că, primarul or. Codru, contrar prevederilor legale, nu a răspuns la cererea prealabilă depusă de către SRL „Casa cu mansardă” la data de 07 decembrie 2017.

La fel, prima instanță a reținut că, pârâtul nu a negat faptul depunerii de către SRL „Casa cu mansardă” a cererii pentru eliberarea certificatului de urbanism cu anexarea documentelor indicate de reclamantă.

De asemenea, instanța, cu trimitere la prevederile art. 4 alin. (1) și (2), 6, 21 alin.(1) și 22 alin. (1) din aceeași Lege, a conchis că, argumentele pârâtului precum că, conform Planului urbanistic al or. Codru, terenurile care se află în posesia reclamantului fac parte din Zona cu regim jos de înălțime și nu se permite edificarea blocurilor locative în zona dată, cât și faptul că, prealabil urmează a fi examinată cererea reclamantei privind schimbarea destinației terenurilor, iar pentru aprobarea planului urbanistic zonal de către consiliul local este necesară prezentarea acordurilor tuturor locatarilor din zona respectivă, sunt neîntemeiate.

Iar, în temeiul art. 315 alin. (1) și (3), 378, 379 alin. (1), 389 alin. (1) – (3) și 391 alin. (4) din Codul civil, prima instanță a reținut că, solicitarea primarului or. Codru către SRL „Casa cu mansardă” privind prezentarea acordurilor locatarilor din zona enunțată este una neîntemeiată, deoarece prin construirea blocului locativ pe terenurile amplasate în orașul Codru, str. Livădarilor, nu se atentează în mod inadmisibil și nu se aduce atingere unor oarecare drepturi și interese legale ale tuturor locatarilor din zona respectivă.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către primarul or. Codru, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către SRL „Casa cu mansardă” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel, raportând prevederile art. 1 - 4 din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție și ale art. 6 alin. (3) și 19 lit. c) din Legea nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului la circumstanțele cauzei, a conchis că, prima instanță pripit și eronat a apreciat că, competența aprobării Planului urbanistic zonal ține de primarul or. Codru, or, conform anexei la Legea nr. 835 din 17 mai 1996, se reliefează că, Planul urbanistic zonal se aprobă în toate cazurile de consiliu, fie acesta raional, orașenesc sau municipal.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ignorat răspunsul nr.167/17 din 29 iunie 2017 al primăriei or. Codru, în care a fost explicat SRL „Casa cu mansardă” obligativitatea prezentării acordului autentificat notarial al

coproprietarilor de imobil/teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatarei obiectivului construit.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată interpretarea de către prima instanță a art. 315 din Codul civil și a conchis că, la aplicarea normelor indicate, prima instanță urma să ia în considerație prevederile legii speciale ce reglementează litigiul dedus judecății și, anume, prevederile Legii nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Așadar, instanța de apel a reținut că, temeiuri pentru admiterea pretențiilor formulate de SRL „Casa cu mansardă” nu sunt, or, probe în vederea confirmării argumentelor invocate nu au fost prezentate..

La data de 24 aprilie 2019 SRL „Casa cu mansardă”, reprezentată de avocatul Vladimir Kovali, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece concluziile acesteia sunt nefondate, contravin normelor de drept material și probatoriului administrat.

A menționat că, nu este imputabil recurenței faptul că, Planul urbanistic zonal al or. Codru nu a fost aprobat de către Consiliul municipal Chișinău, deoarece din materialele dosarului rezultă că, terenul cu nr. cadastral 0131130589 se află în intravilanul or. Codru, respectiv, se permite construirea caselor de locuit pe terenurile din intravilanul localităților.

A susținut că, Primăria or. Codru a respins cererea depusă de SRL „Casa cu mansardă” pe motiv că, lipsește un Plan urbanistic general, în care să fie inclus terenul recurenței și nu pe motiv că, aceasta nu a anexat toate actele necesare pentru eliberarea certificatului de urbanism, respectiv, consideră că, instanța de apel neîntemeiat a invocat acest temei de respingere a acțiunii, or, intimatul nu a invocat lipsa documentelor necesare pentru elaborarea certificatului de urbanism.

A declarat că, temeiurile invocate de către primarul or. Codru în răspunsul din 31 ianuarie 2018 nu se încadrează în limitele Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, or, legea nu prevede posibilitatea respingerii cererii de eliberare a certificatului de urbanism în situația în care Planul urbanistic general nu include terenul pe care se solicită construirea unei case de locuit.

A evidențiat că, instanța de apel, reținând temeiul de refuz în eliberarea certificatului de urbanism, pe care autoritatea publică locală l-a invocat în răspunsurile nr. 167/17 din 29 iunie 2017 și nr. 188/17 din 31 iulie 2017 și 31 ianuarie 2018, de fapt, nici nu a examinat temeiul invocat în răspunsurile enunțate și deci, s-a bazat concluziile pe o cercetare eronată a probelor din dosar în raport cu pretențiile înaintate de către SRL „Casa cu mansardă”.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 11 aprilie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, depus la data de 24 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către SRL „Casa cu mansardă”, reprezentată de avocatul Vladimir Kovali, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către SRL „Casa cu mansardă”, reprezentată de avocatul Vladimir Kovali, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către SRL „Casa cu mansardă”, reprezentată de avocatul Vladimir Kovali, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea cu răspundere limitată „Casa cu mansardă”, reprezentată de avocatul Vladimir Kovali, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu